

[Sønderby]

Venstre er tilfreds med, at vi nu har fået et bredt forlig om ændring af miljøbeskyttelsesloven. Når der skal laves et forlig, skal parterne mødes, og vi er vel nok startet temmelig langt fra hinanden, men vi er tilfredse med, at vi mødtes sådan omtrent på midten.

I betænkningen står, at vi har behandlet lovforslaget i nogle møder. Det tør nok antydes! Det stemmer ikke helt overens med sandheden. Der er vel ikke nogen lovforslag, der har taget så mange møder som det her, men vi er tilfredse med det resultat, der er kommet ud af det.

Ved førstebehandlingen af dette lovforslag, nr. L 176, samt de lovforslag, vi har købt på det, var flere ordførere inde på, at venstre ikke havde været med til at vedtage den første miljøbeskyttelseslov. Hr. Hjortnæs har igen været inde på det her i dag. Hr. Camre har i aviserne udtalt, at det er fantastisk, at vi nu får venstre med. Man skal ikke læse ret meget historie for at vide, at venstre har været med vedrørende forureningen med svovldioxid, og vi tog et medansvar sidste år for NPO-handlingsplanen. Derfor håber jeg, at de toner, at venstre står udenfor, nu forstummer. Vi tager et medansvar på lige fod med de andre partier. Vi løser med dette forslag en del af problemerne indenlands, men mange af miljøproblemerne er jo grænseoverskridende.

Venstre kan støtte ændringsforslagene vedrørende afvejningsproblemerne, som har været drøftet meget. I bemærkningerne til ændringsforslagene klargøres det, at forholdsmæssigheden imellem mål og midler fortsat skal forstås således, »at der ikke skal afholdes betydelige omkostninger til yderligere forureningsbegrænsende foranstaltninger, hvis den miljømæssige nyttevirkning vil være beskeden og ikke er miljømæssigt påkrævet«.

Venstre er også tilfreds med, at der sker en ændring af amternes og kommunernes godkendelse og tilsyn, således at de følges ad. Vi har haft mange debatter her i folketinget, hvor der har været sæt tvivl om de amtslige og de kommunale myndigheders effektivitet. Vi har altid fra venstres side været tilhænger af decentral administration, og det fastholder vi også i lovforslaget, men som der står i betænkningen, lægger vi afgørende vægt på, at kommunalbestyrelser og amtsråd lever op til deres tilsynsforpligtelse.

Vedrørende ændringsforslag nr. 2 til § 44, stk. 4 og 5, som også har været drøftet meget, havde vi nu nok ønsket en 10-årig periode, men vi har accepteret de otte år, der foreslås.

Vi tager med lovforslagets afsnit om affaldsproblemerne fat på at fjerne de bjerge af affald, vores velfærdssamfund slås med. Jeg kan her komme med et par rosende bemærkninger til VS, som har været meget aktivt på det område og også har fået nogle ting strammet lidt op. Det synes jeg vi vil nævne her.

Jeg vil til slut sige, at vi er tilfredse med, at vi fik dette forlig. Jeg vil, som jeg indledte med, sige, at vi startede meget langt fra hinanden. I en sådan situation må alle parter bøje af. Det har vi gjort i den her situation. Vi tager fra venstres side et medansvar for denne lov, og vi håber, at den i amterne og kommunerne vil blive administreret således, at det er til gavn for miljøet og dermed til gavn for hele befolkningen.

Leif Hermann (SF):

Under førstebehandlingen af lovforslaget bad jeg miljøministeren om at tage initiativ til nogle drøftelser, sådan at vi kunne sammenarbejde det lovforslag, som var fremkommet fra ministeren, med de lovforslag fra socialdemokratiet og fra SF og VS om stort set de samme problemer, som var lagt på bordet.

Jeg sagde dengang, at det var ret nemt for os at se, at det kunne sammenarbejdes. Det, vi ikke brød os om hos miljøministeren, kunne vi erstatte med det, vi selv havde foreslået, og det, vi brød os om hos miljøministeren, kunne få lov til at blive stående. Sådan er det naturligvis ikke gået, men det er vores opfattelse, at vi er kommet et meget, meget langt stykke ad den nødvendige vej mod en opstramning af miljøbeskyttelsesloven.

Selv om det har været høvedt, at Danmark har verdens bedste miljøbeskyttelseslov, er det ikke nogen hemmelighed, at miljøet ikke har det særlig godt i øjeblikket. Det hænger naturligvis meget nøje sammen med, at vores årvågenhed over for miljøskader er blevet betydeligt skærpet i de senere år, ikke mindst takket være en voksende bevidsthed i befolkningen om, at her står vi over for et af velfærdssamfundets centrale og væsentlige